

Nr 14.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift; given Stockholms slott den 12 januari 1929.

Under återopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

GUSTAF.

Vilhelm Lundvik.

Förslag

till

Förordning

om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift.

Härigenom förordnas, att förordningen den 27 april 1923 angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilken förordning gäller till utgången av år 1929, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 31 december 1930.

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 januari 1929.*

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt chefen för finansdepartementet anför chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lundvik, följande:

»I proposition den 24 februari 1928, nr 105, förelade Kungl. Maj:t riksdagen förslag till förordning om fortsatt tillämpning till och med den 31 december 1929 av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift, vilken sistnämnda förordning gällde till utgången av år 1928. Förslaget blev av riksdagen bifallet, och förordning i ämnet utfärdades den 31 mars 1928 (nr 57).

Den sålunda intill 1929 års utgång förlängda förordningen av den 27 april 1923 avser att i mån av behov stärka landets ställning vid förhandlingar med främmande makter rörande nya handelstraktater. Förordningen är av följande lydelse:

'Varor, som från visst land införas, må kunna efter Konungens förordnande beläggas med tilläggstull, utöver den enligt tulltaxan utgående tullavgift, till högst tre gånger samma belopp som denna senare eller, där varan enligt taxan är tullfri, påföras tull till högst det belopp, vartill varans värde uppgår.

Särskild tullavgift, enligt vad nu är sagt, må åsättas allenast å tid, då riksdagen icke är samlad. Beslutet därom skall underställas näst sammanträdande riksdag inom tio dagar efter riksdagens öppnande och gäller, där riksdagen icke godkänner detsamma oförändrat, högst tio dagar efter det riksdagen fattat sitt beslut i frågan.'

Den Kungl. Maj:t intill utgången av år 1929 inrymda befogenheten att, i händelse det handelspolitiska förhållandet till främmande land det påkallar, med särskild tullavgift belägga varor, som införas från sådant land, synes mig böra utsträckas att gälla jämväl under år 1930. Framställning om förlängning under ett års tid av den i ämnet gällande förordningen läser därför böra göras hos riksdagen. Givetvis förutsätter jag, att Kungl. Maj:t, som hittills icke begagnat sig av ovannämnda befogenhet, icke

*Departements-
chefen.*

heller i fortsättningen gör bruk därav under annan förutsättning än att så visar sig oundgängligen nödvändigt.»

Departementschefen uppläser härefter ett inom handelsdepartementet upprättat förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 27 april 1923 (nr 93) angående rätt för Konungen att i visst fall åsätta särskild tullavgift samt hemställer, att sagda förslag måtte föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Einar Engelstedt.
